

[Første Næstformand.]

Det paahviler mig at stille Forslag om, paa hvilken Maade disse Sager skal behandles. Det Forslag, jeg vil stille, vil gaa ud paa, at Sagerne undergives to Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling.

I Skrivelser af Dags Dato oversender Landstingets Formand:

Forslag til Lov om Ændring i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916,

Forslag til Lov vedrørende Udarbejdelsen af nye Skøde- og Panteregistre paa Færøerne og

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 55 af 13. April 1894 indeholdende Bestemmelser om Politiet paa Færøerne, hvilke Lovforslag er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at Lovforslagene maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer vil blive omdelt.

I Skrivelse af Dags Dato meddeler Undervisningsministeren, at han i Dag i Landstinget har fremsat:

Forslag til Lov om Statstilskud til Husboldningsskoler.

For om muligt at kunne tilendebringe Forhandlingen om de sociale Lovforslag i dette Aftenmøde og saaledes undgaa Møde i Morgen vil jeg henstille til ærede Talere at fætte sig i saa stor Korthed, som de finder det muligt.

C. J. F. Sven: Den højtærede Socialminister begyndte og endte sin Svartale med en Omtale af Pressen og fremsatte herunder de ikke helt ukendte Veklager over visse Blades Behandling af den højtærede Minister. Saa vidt jeg forstod, var det navnlig galt med nogle Amtstidender, og det er højest sandsynligt, at den højtærede Minister virkelig har Grund til Klage, naar han selv siger det. Men hvorfor læser den højtærede Minister egentlig alle disse Blade? Siden de bringer ham i en saadan Affekt, synes jeg, den højtærede Minister maatte kunne anvende sin Tid paa en bedre Maade, thi den højtærede Minister har jo ikke ligefrem nogen Forpligtelse til at studere samtlige Landets Blade.

Men i Anledning af det opkastede Spørgsmaal om Bladenes Optræden overfor Politikere vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, hvorledes det staar til med Regeringspartiernes Presse. Jeg kan forsikre den højtærede Minister, at det, for at citere Fader Holberg, mere ikke altid er rent Vand, der øses ud over *vore* mere eller mindre syndige Hoveder. Naar jeg tænker paa de

Oceaner af skident Vand, der under de sidste Venstreministerier blev øst ud, ikke mindst i den højtærede Ministers Presse... (*Socialministeren* [Steincke]: Jeg har ingen!). Den højtærede Minister siger, at han har ikke nogen Presse; ja, jeg forstod, hvis den højtærede Minister sagde, at han ikke havde nogen god Presse, men en Presse har han ganske upaatvivlelig, og jeg tror, at den højtærede Minister som den redelige Mand, han er, vil være enig med mig i, at det, der præsteres af Regeringspartiernes Presse i Henseende til den Maade, hvorpaa Modstandere af Regeringen behandles, lader meget tilbage at ønske. Jeg deler ganske den højtærede Ministers Anskuelse, at Partipressen skal optræde loyalt overfor Modstandere, og jeg vil gerne yde mit Bidrag dertil; men den højtærede Minister opnaar jo intet i saa Henseende ved kun at skælde og smælde paa sine Modstanderes Presse. Den højtærede Minister burde med den store Indflydelse, han sikkert har indenfor sit Parti, sørge for, at den socialdemokratiske Presse gjorde Begyndelsen. Væk fra alle personlige Overfald; lad os faa de objektive, redelige Referater, som den højtærede Minister lyser efter, lad os faa Anerkendelse af, at en Modstander ogsaa kan have saglige Motiver for sine Handlinger! Gennemfør det, saa vil vi være langt længere inde paa den rette Vej, men indtil da maa vi virkelig finde, som det gamle Ord siger, at naar ens egen Partipresse bor i et Glashus, skal man være særdeles forsigtig med at slaa med Smaasten paa de andre Partiers Presse.

I sin Tale satte den højtærede Minister i øvrigt ind paa to Punkter, nemlig dels hvorledes Retsvirkningerne af offentlig Hjælp var her i Landet, dels det Spørgsmaal, om vi nu havde Raad til økonomisk at bære Socialreformens forøgede Byrder, og herunder, hvorledes det var med Fordelingen af de sociale Byrder i andre Lande.

Hvad Retsvirkningerne af offentlig Hjælp angaar, skal jeg ikke vige tilbage for at indrømme, at den nuværende Ordning muligvis har sine store Skavanker, men om den foreslaaede Ordning er fuldt tilfredsstillende, er jo et andet Spørgsmaal. Den højtærede Minister sagde i sin Svartale, at den danske Lovgivning om Fattighjælpens Virkninger var den mest reaktionære af samtlige europæiske Lovgivninger, og derefter gik den højtærede Minister over til, jeg indrømmer, en meget interessant Gennemgang af Retsvirkningerne af offentlig Hjælp i andre Lande. Men hvor interessant denne Redegørelse end var, maa jeg, for saa vidt disse Argumenter skulde have nogen Indflydelse